

Sygn. akt VIII U 1332/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grzegorz Tyrka
Protokolant:	Igor Ekert

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2016 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy M. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania M. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 16 czerwca 2016 r. **nr** EN (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje M. C. prawo do emerytury, poczynając od dnia 1 marca 2016 roku.

(-) SSO Grzegorz Tyrka

VIII U 1332/16

UZASADNIENIE

Dnia 15 marca 2016 roku ubezpieczony M. C. wniósł do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. o przyznanie prawa do emerytury.

Decyzją z dnia 16 czerwca 2016 roku organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury.

Na uzasadnienie podano, że zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015 roku, poz. 748 ze zm.) – zwanej dalej ustawą emerytalną – oraz z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983 roku, Nr 8, poz. 43 ze zm.) ubezpieczony nabędzie prawo do wcześniejszej emerytury w przypadku łącznego spełnienia przesłanek:

- ukończenia wieku 60 lat,
- legitymowania się łącznym okresem ubezpieczenia w wymiarze co najmniej 25 lat, przypadającym na dzień 1 stycznia 1999 roku,
- legitymowania się 15 letnim okresem pracy wykonywanej w szczególnych warunkach, przypadających na dzień 1 stycznia 1999 roku;
- nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego.

Ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999 roku nie udowodnił co najmniej 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach, wykonywanego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, a jedynie 2 miesiące i 3 dni.

Ubezpieczony wniósł odwołanie, domagając się zmiany zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie prawa do emerytury.

Na uzasadnienie podano, że ubezpieczony pracował na stanowisku kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony przez wymagany okres 15 lat, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Na uzasadnienie podano, że organ rentowy nie zaliczył ubezpieczonemu do pracy w szczególnych warunkach następujących okresów zatrudnienia:

- od 11 lipca 1978 roku do 30 czerwca 1992 roku w Przedsiębiorstwie(...) w G. na stanowisku kierowcy,

- od 1 lipca 1992 roku do 31 października 1996 roku w PHU (...) S.C. w G. na stanowisku kierowcy,

bowiem ubezpieczony nie przedłożył świadectw pracy w warunkach szczególnych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony urodził się (...).

Ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999 roku legitymował się okresem składkowym i nie składkowym wynoszącym 25 lat.

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Ubezpieczony był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w G. w dziale transportu na stanowisku kierowcy w pełnym wymiarze czasu pracy w okresie od dnia 11 lipca 1978 roku do dnia 30 czerwca 1992 roku. Pracodawca ubezpieczonego zajmował się budownictwem inżynieryjnym. Do stałych obowiązków ubezpieczonego należał transport urządzeń i materiałów na teren budowy. Ubezpieczony wykonywał prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

Ubezpieczony był zatrudniony u A. Z. i W. C., prowadzących zakład pracy pod firmą (...) Spółka Cywilna, na stanowisku kierowcy w pełnym wymiarze czasu pracy w okresie od dnia 1 lipca 1992 roku do dnia 31 października 1996 roku. Zakład pracy zajmował się produkcją i sprzedażą chemii gospodarczej. Ubezpieczony pracował w dziale transportu. Do stałych obowiązków ubezpieczonego należał transport chemii gospodarczej w kraju i poza jego granicami. Ubezpieczony wykonywał prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

/dowód z: akt ZUS; akt osobowych ubezpieczonego; zeznań świadków: Z. G., J. K., A. Z., W. C.; zeznań ubezpieczonego/.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie M. C. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015 roku, poz. 748 ze zm.) – zwanej dalej ustawą – ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w ust. 1a i 1b, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184.

Zgodnie z 184 ust. 1 ustawy ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy – tj. 1 stycznia 1999 roku – osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Zgodnie z art. 184 ust. 2 ustawy emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983 roku, Nr 8, poz. 43 ze zm.) – zwanego dalej rozporządzeniem – pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z § 3 rozporządzenia za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudnienia”, uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia.

Zgodnie z § 2 ust. 1 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Z cytowanych norm prawnych wynika, iż odwołujący nabędzie prawo do wcześniejszej emerytury w przypadku łącznego spełnienia przesłanek:

- ukończenia wieku 60 lat,
- legitymowania się łącznym okresem ubezpieczenia w wymiarze co najmniej 25 lat, przypadającym na dzień 1 stycznia 1999 roku,
- legitymowania się 15 letnim okresem pracy wykonywanej w szczególnych warunkach, przypadających na dzień 1 stycznia 1999 roku;
- nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego.

Odwołujący w dniu wydania zaskarżonej decyzji miał ukończony wiek 60 lat, na dzień 1 stycznia 1999 roku legitymował się ponad 25 letnim okresem ubezpieczenia, nie był członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

Spornym pozostawało, czy odwołujący na dzień 1 stycznia 1999 roku legitymował się 15 letnim okresem pracy wykonywanej w szczególnych warunkach.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że u pracodawców (wymienionych w części uzasadnienia ustalającej stan faktyczny) ubezpieczony wykonywał prace w szczególnych warunkach, tj. prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Stanowisko to zostało ujęte w załączniku do rozporządzenia – wykazu A, działu VIII, poz. 2.

Na podstawie wyżej powołanych norm prawnych oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. należało zmienić zaskarżoną decyzję i przyznać M. C. prawo do emerytury, poczynając od dnia 1 marca 2015 roku.

(-) SSO Grzegorz Tyrka